

דבר חודש בחודשו

בס"ד

מתורתו של הגאון הגדול רבי יואל שוורץ שליט"א

עלון 59 - סיון 1 תשפ'

חג השבועות יום מתן התורה ויום הולדת דוד המלך אבי המשיח

מתן תורה

מסורת בידינו, שדוד המלך נפטר בחג השבועות שהוא יום מתן תורה, וכיוון שהקב"ה ממלא שנותיהם של הצדיקים, ידענו גם כי יום זה הוא גם יום הולדתו, ויש קשר בין הדברים, שאילו של יצחק, שהוקרב בזמן העקדה, קרן אחת ממנו היתה השופר שתקע במתן תורה, והקרן השניה היא השופר הגדול של ימות המשיח. כמו כן, הר המוריה שימש מצע על הר סיני בעת מתן התורה, כמו שכתוב במדרש שהר המוריה נעקר ממקומו ובא להר סיני, וכמו שאנו אומרים בזמירות של שבת "דבר בקדשו בהר המור יום השביעי זכור ושמור..." ועליו יהיה המשפט לעשו באחרית הימים, ככתוב (עובדיה): "ועלו מושעים בהר ציון לשפוט את הר עשוי".

ירושלים היא עיר התורה ככתוב (ישעיה ב'): "כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים". לא נתנה לישראל אלא על ידי דוד שכבש אותה מידי היבוסים. מקום המקדש נקנה על ידו מארונה היבוסים, ומציון שהוא המקדש תצא תורה, וככתוב: "שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך". ספר תהלים שערך דוד מתחלק לחמשה חלקים כמו התורה, וראה מה שנביא לקמן בהמשך בענין התהלים.

והשייכות בין תורה למשיח, היא: התורה נתנה להשלים את האדם, ובמעמד הר סיני אף תוקן חטא אדם הראשון, כאמור (שבת קמו, א ויבמות קג, ב) פסקה זוהמת חטא אדם הראשון, ורק חטא העגל החזיר את הגלגל אחורנית. ודוד המלך הורד לעולם לתקן את זה. וסוף התיקון יהיה על ידי המשיח המיוחס לדוד, ולכן גם מכונה משיח בן דוד. דוד המלך נחשב כרגל רביעית במרכבת השכינה עם שלושת האבות. ומוזכר הרבה בפיות האומה בסידור התפילה! נביא כאן דוגמאות מעטות: אחת מברכות ההפטרה מסתיימת במגן דוד. בברכות תפילת שמונה עשרה: וכיסא דוד עבדך מהרה בתוכה תכין... את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח. בברכת ברוך שאמר "בשירי דוד עבדך נהלך... בפסוקי דזמרה: "ויברך דוד, וכן חייבים להזכיר בברכת המזון "מלכות בית דוד משיחך", בברכת הלבנה: "דוד מלך ישראל חי וקיים".

מאורעות זמננו הממחישים את השייכות בין משיח לקבלת תורה

אחד המאורעות המיוחדים הוא ההגעה הראשונה של

דבר המערכת

בהודאה לקב"ה שכעת כבר נפתחו בתי כנסיות והגליון חוזר להיות בדפוס, העלונים האחרונים היו במהדורה דיגיטלית ויש אפשרות לקבלם בפניה למכתובת המערכת.

אי"ה בל"ג נערוך קובץ סיכום מכל השיעורים שנאמרו על עניני הקורונה. לתרומות לע"ג אפשר לפנות אל המערכת.

מערכת העלון

עם ישראל אל הכותל המשוחרר:

בשנת תשכ"ז, שבוע אחר שחרור הכותל, היה חג השבועות, אז הורשו המוני בית ישראל להיכנס לירושלים ההיסטורית המשוחררת, לחלק שבו הכותל המערבי, אולי כך סובבו משמים, כדי שנחוש, שעיקר הנסים של מלחמת ששת הימים, היו כדי ליצור קשר למקדש, שאף שהוא חרב, וממנו יוצאת השפעת התורה לעולם, אמנם ההשפעה מוגבלת בגלל החורבן. ולכן, בחג מתן תורה, זכינו להגיע לשם כשהמקום ללא שלטון זרים עליו, לראשונה אחרי שנות גלות ארוכות מאז מפלת בר כוכבא.

הדרך לשם, הייתה, רק דרך כביש שנשלל במיוחד בשביל האפיפיור פאולוס, שביקר בארץ ולא רצה להגיע דרך כניסה רשמית של מדינת ישראל, כי הקמת המדינה, הפריכה את השקר הנוצרי, שישראל יהיו לנצח בגלות, כי אינם רוצים לעבוד את האליל הנוצרי. אמנם, כביש זה, מצוי בשיפולי הר ציון, שבו מצוי קבר דוד שהיה לו תפקיד כבר בתש"ח, כי הכרזת המדינה בשנת תש"ח, היתה בה' אייר, ובח' אייר, נכבש הר ציון מידי הערבים. לדבר הזה, הייתה משמעות סמלית חשובה ביותר, היות והנצרות התבססה על השקר חמור שלהם, והוא, שהיהודים בגלות בגלל שלא קיבלו עליהם את האלילות הנוצרית. והנה קבלנו את הזכות להקים מדינה. אבל ירושלים העתיקה הייתה צריכה להישאר בידם של הערבים, כדי שהאוי"ם לא ייקח אותה מאתנו, כיון שכך הייתה תוכנית החלוקה שהוכרזה באוי"ם, להשאיר את ירושלים וסביבתה כאזור בין לאומי, כנראה לפייס את הנוצרים, ואילו הייתה ירושלים העתיקה בידינו כבר אז, היו לוחצים ונוטלים אותה, ומן הערבים לא העיזו לעשות כן.

דבר חודש בחודשו - עלון 59 - חג השבועות יום מתן תורה ויום הולדת של דוד המלך אבי המשיח

הבריטיים, משום שהיו פרסומים: שהשלטונות הבריטיים הוזהרו לעזוב את המקום, והם התעלמו מהאזהרה, כי היו בטוחים שזו מלחמה פסיכולוגית בלבד.

ההצלה מהכור האטומי שהוכן נגד הישוב בארץ, בזמן שבועות של שנת תשמ"א

הכור האטומי שנועד על ידי סאדאם חוסיין, להיות נשק השמדה המוני נגד ישראל חלילה. נהרס בזמן חג השבועות, והכור היה בבבל (עירק). ובבבל חובר התלמוד בבלי, שהוא יסוד התורה שבעל פה בימינו, ומסתבר שההצלה הייתה, בזכות הלימוד בו, ובמיוחד שיעורי הדף היומי של התלמוד המקיפים שכבות רבות של הציבור בעולם. והצטרף לזה זכותו של דוד, כי דוד הוא יסוד תורה שבעל פה, ועל מגינו היה ציור מנורה. ולפי הנצי"ב (פרשת נשא) המנורה, היא שמעניקה את השפע של התורה שבעל פה. [גם בבבל היתה מלכות של ראש הגולה משפחת דוד, כל זמן שבבבל היה מרכז התורה. עד סוף תקופת הגאונים].

עוד ראוי לשים לב לעובדה, שסאדאם חוסיין, קרא לעצמו "נבוכדנצר השני", וכדברי הגר"א (אדרת אליהו פרשת בלק), שנבוכדנצר מלך בבל, יקום לתחייה בסוף הימים וילחם בנו יחד עם שאר המלכויות. והכור הזה, גם היה מכונה על ידו בשם שבעה עשר בתמוז! (חטא העגל היה בט"ז תמוז והלוחות נשברו ב"ז תמוז - ואבדה מעלת קבלת התורה שהייתה בשבועות!) והכור שנהרס בזמן שבועות שהוא זמן קבלת התורה, וגם יום לידתו של דוד, לימד, שאנו בזכות לימוד התורה ובזכות דוד, ניצלנו מ"ז תמוז חדש, שרצו אויבינו לעשות לנו חלילה.

המשיח מכונה בן דוד, כי דוד מסמל את ירושלים הכפולה, 'ירושלם' של מעלה - בית מקדש ועיר התורה. וירושלם של מטה - עיר בירה ומרכז כלכלי. כך היה דוד בלילה עוסק בתורה וחיבר את מזמורי התהלים, וביום היה ראש מעצמה צבאית וכלכלית, חיבור שני העולמות הגשמי והרוחני. וכנראה שלכן ירושלים נכבשה רק כשהוא בא לעולם.

דוד המלך - סוד התשובה ותיקון העולם

עוד לימד דוד המלך את סוד התשובה ואת תיקון העולם, ויום קבלת התורה היה יום תיקון חטא אדם הראשון, אלא שחטא העגל החזיר את הקלקול, דוד מת בשבועות יום מתן תורה, כי הוא היה, ממשיך התיקון של הבריאה מחטא אדם הראשון. וקבלת התורה ומתן התורה, תיקנו את חטא אדם הראשון. כאמור (במסכת שבת) "ישראל שעמדו לפני הר סיני פסקה זוהמתן. (של חטא אדם הראשון). באמירתם "נעשה" קבלו את הכתרו של עשו, ובגלל שאמרו "ונשמע" קיבלו את הכתר של ישמעאל (עפ"י רמח"ל). ורק חטא העגל החזיר את הגלגל אחורנית, וכמו שביאר הוזהר, שהעגל היה חציו שור - עשו, וחציו חמור - ישמעאל. [היינו, שחזרו הכתרים לעשו וישמעאל! ועקב כך, הנצרות [=השור] והאסלם [=החמור] באו לעולם, וכדברי הרמב"ם (מלכים פ"א) שהם באו בשביל לסלול דרך

[הוכחה לדבר שהאוי"ם חשש מהערבים: הוא סילוק האוי"ם מסיני וממצרי טירן שנעשה בחיפזון, שברגע שנאצר דרש מהם לסלק את החיילים שלהם שהגנו על חופש השייט במצרי טירן, הם התפנו בלא התנגדות מצדם, ועוד הוסיפו והתפנו מעצמם מכל המקומות שהחזיקו בהם מאז מבצע קדש! גם זו הוכחה נוספת למה שכתבנו בקשר הערבי והאוי"ם: שבתחילת מלחמת ששת הימים, המלך חוסיין כבש את ארמון הנציב שהיה מקום משכן האוי"ם, ללא חשש, ולא החל בכיבוש שכונות יהודיות. כי כנראה, לא רצה להתחיל מיד במלחמה עם ישראל, שמזה חשש].

לכן, כיבוש הר ציון וקבר דוד, שלושה ימים אחר הכרזת המדינה, היו הוכחה לכך שזה קשור לאחרית הימים, ולא כטענתם של אנשי דת נוצרים, שטענו שכיון שירושלים אינה בידנו, אין זה נחשב כחזרה לארץ. והיות הר ציון בידנו הוכיח, הפך טיעון זה, שהרי כתוב (עובדיה): "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשיו"

הר ציון, שנשאר מחוץ לחומת העיר העתיקה, בזמן שהטורקים בנו אותה, כנראה, זה היה דבר שההשגחה העליונה סובבה לצורך זה. וכמה חרה הדבר לטורקים, שהמקום נשאר חוץ לחומות העיר. יכולה להעיד העובדה שהרגו את מהנדסי החומה על המחדל הזה. וקברם מצוי עד היום ליד שער יפו, וזה היה כדי לעורר את הכל, לראות, כי חזרתנו לארץ היא אחד ממהלכי הגאולה. כיון שהר ציון וקבר דוד חזרו לידיים יהודיות!

לכן ההליכה לכותל נעשתה בדוקא בדרך זו העוברת על הר ציון שבו קבר דוד אל הכותל ביום הולדתו של דוד מורה על הקשר שבין הדברים, וכן הצעידה על הכביש שהזכיר את התכחשות הנוצרים למציאות החדשה.

גם קבלת הזכות להקמת שלטון בארץ שהפך בזכות זה להיות מרכז היהדות והתורה של ימינו, הייתה בזכות דוד!

המילה אדם היא נוטריקון א'דס ד'וד מ'שה, וגם א'דס ד'וד מ'שיח. בין אדם הראשון לדוד עברו 2854 שנים וכעבור 2854 נוספות, היא שנת תשי"ח, זכינו לחזור לארץ. ואילו לא קלקלנו את מעשינו, היה המשיח בא כבר אז. יש לראות זאת, בגלל שהאנגלים לא רצו לעזוב את הארץ, ומלחמת המחתרות נגדם אילצה אותם לעזוב. וזכות דוד המלך סייעה בידם, כידוע דוד בהיותו רועה את הצאן, לחם וניצח אריה שבא לטרוף שה מהעדר. ולפי המדרש, לא רק אריה אחד היה שם, אלא שלושה אריות, וזה כאחד הסמלים של אנגליה שלושה אריות אחד תחת חברו, ולפי הרד"ק הוא לחם נגד אריה ושני גוריו, כסמל אחר של אנגליה, שהוא כתר ובראשו אריה ושתיים למטה. ומלון המלך דוד בירושלים, שהיה מרכז השלטון הבריטי בארץ, הופצץ על ידי המחתרת היהודית, וזו הייתה אחת הסיבות שגירשו את הבריטים מהארץ! בהיותו מרכז השלטון הבריטי בארץ ונפגע קשות, ונהרגו בו קרוב למאה איש ורבים אחרים נפצעו. [והיו גם טענות נגד השלטונות

דבר חודש בחודשו - עלון 59 - חג השבועות יום מתן תורה ויום הולדת של דוד המלך אבי המשיח

ונראה שענין זה כולל בתוכו שני דברים א. תיקון הרע שבעולם ב. תיקון הטוב מתוך הרע, תיקון העולם, שתפקיד המשיח הוא תיקון עולם במלכות ש-די וגם את סדום סמל הרע עליו לתקן, רות שהיתה בעלת חסד גדולה היא היתה היפוך סדום, ככתוב יחזקאל (טז, מט) "הנה זה עוון סדום אחותך גאון שבעת לחם ויד עני ואביון לא החזיקה" התורה היא תיקון העולם כאמור קידושין (ל, ב) בראתי יצר הרע בראתי לו תורה תבלין. ב. תיקון העולם הבא מתוך הרע כתוב (קהלת ב, יג) "וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות כיתרון האור מן החושך" והזהר פירש, שיתרון האור נובע מכך שיש חושך, שאם לא כן לא נדע להעריך את האור, והאדם בראותו את הרע הוא מכיר בחסרונו של הרע ורוצה להיות טוב. הגר"א ביאר את הכתוב (עמוס ה) "נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל" כך: אם חלילה נפלה בתולת ישראל עד מקום שכבר אי אפשר להוסיף נפילה ממנו, אז זה גורם לאדם להזדעזע מהרע שבו, 'קום' הוא קום ושב בתשובה. עוד אמרו (מדרש רבה ריש חוקת) על הכתוב: "מי יתן טהור מטמא הלא אחד" מי עשה שאברהם מפיץ האמונה בעולם יצא מתרח אביו שהיה יחד עם נמרוד מפיץ האלימות בעולם, הלוא הוא יחידו של עולם שעשה זאת, כך רות אשת החסד יצאה ממואב צרי העין שיש בהם מידת סדום ככתוב "לא יבוא עמוני ומואבי בקהל ה' על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים".

והמשיח, יתקן גם את חטאי סדום. ולכן לעתיד לבוא כתוב, (ספר יואל ד' ח') שהנחל שיצא מבית המקדש באחרית הימים, יתקן את נחל השיטים, שהוא מקום שמימיו טבעם משפיע לחטא העריות (וגם לכו, שם, נכשלו בני ישראל בבנות מדיין). ויתקן הנחל הזה, גם את ים המלח [המכונה בשפות לועזיות ים המוות] שמכסה את ערי הכיכר, והוא ים ללא חיים של צומח ושל חי - סמל לעונש שפקד את סדום על חטאותיה - מניעת חסד ועריות.

אדם הראשון נתן לדוד שבעים משנותיו, כדי שיגיע לעולם ויתקן את הקלקול שעשה בחטא עץ הדעת, שהוא שורש כל הקלקולים שנעשו במשך הדורות. ומזמור נא בתהילים, שהוא מזמור תשובתו על חטא בת שבע, הוא מזמור המלמד דרכי תשובה. ובנוסף לפרק זה, בעוד מקומות בספר תהלים, עסק דוד בתיקון התשובה.

התהלים

המלבי"ם בהקדמתו הנפלאה לתהלים כותב על ספר התהלים: "בית קודש הקודשים, בית האוצר היקר הזה, מלא יקר כל קודש, מלא כל כבוד ועוז, אוצר בתוכו כל מחמדנו אשר היו לנו מימי קדם, בעוד רוח דבר ה' בפי שרי קודש, בעוד התנוסס רוח ה' על נעים זמירות ישראל עלי הגיון בכינור, בהיכלו כבוד אומר כולו, תהילות ותפילות, שירות וזמירות, אבני חפץ ופנינים, שוהם יקר ומטמונים, הון עתק ומכמונים, מאוצר המלך החסיד משיח אלוקי יעקב, אשר שר לה', ואשר אליו התפלל בעת רעה צאן מרעיתו, ובעת רעה צאן עמו, בצר ובטוב לו, עד התפילה האחרונה אשר התפלל לפני מותו אחרי משח את שלמה בנו לשבת על כסא ה' למלך תחתיו, שאז נאמר (תהלים ע"ב): "כלו תפילות דוד בן ישי". בין בזמן שהתפלל על עצמו, ובין אשר התפלל על הכלל. בין שהתפלל על עניין מיוחד, ובין אשר היה מתפלל תמיד. כל

למשיח, וכשיתגלה המשיח הם יתבטלו, כשטעותם תתגלה. יתכן ולכן הוא נולד ביום זה להחזיר את התיקון שאבד בחטא העגל. גם נאמר (זוהר אחרי מות דף ס"ט) כאשר בא הקב"ה לברוא בעולם את האדם נמלך בתורה, והיא אמרה הרי האדם עלול לחטוא ולהרגיז לפניך והעולם לא יתקיים, אמר הקב"ה לתשובה כי רוצה לברוא אדם בעולם על מנת שאם ישוב תהיה מזומנת לכפר חטאיו כאשר שב בתשובה כראוי".

בגמרא (פסחים קי"ז ב) נאמר: לעתיד לבוא בעת סעודת הצדיקים, נותנים כוס של ברכה לברך, וכל צדיק נמנע מלברך, בהרגישו שהוא לא מושלם בגלל איזה חסרון שהיה בו. וכשמציעים לדוד את הכוס, ואומרים לו: טול וברך. הוא אומר להן: אני אברך ולי נאה לברך". אף שחטא בבת שבע אבל הוא תיקן אותו בתשובה בשלימות, והיה אם כן בבחינה שאמרו (ברכות לד, ב) במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד. ובפרט שמשמים לא סייעו בידו שלא להיכשל כדי שישמש דוגמה לכל החוטאים ללמדם את סוד התשובה כאמור (עבודה זרה ה'): "ואמר רבי יהושע בן לוי: לא עשו ישראל את העגל אלא ליתן פתחון פה לבעלי תשובה... והיינו דאמר רבי יוחנן אמר רשב"י: "לא היה דוד ראוי לאותו מעשה... ולא היו ישראל ראויים לאותו מעשה, אלא למה עשו? לומר לך, שאם חטא יחיד, אומרים לו כלך אצל יחיד, ואם חטאו ציבור, אומרים לו כלך אצל ציבור..." ופירש רש"י: "לא עשו ישראל את העגל, כלומר, גיבורים ושליטים ביצרים היו, ולא היה ראוי יצרים להתגבר עליהם, אלא גזירת מלך הייתה, לשלוט בהם, כדי ליתן פתחון פה לבעלי תשובה - שאם יאמר החוטא: לא אשוב כי לא יקבלוני, אומרים לו: צא ולמד ממעשה העגל, שכפרו ונתקבלה תשובתם... וכן דוד... יצר הרע חלל בקרבו ואין לו כח לשלוט בקרבו. לומר לך גזרת מלך הייתה, ליתן פתחון פה לשבים".

דוד כששב בתשובה, היה מוריד בכל יום ויום דמעות, ואוכל פתו באפר. ולא חי עם נשיו, כדי לשבר את יצרו וכדי לכפר על חטאו. וסבל ייסורים - נצטרע חצי שנה, ופרשו ממנו הסנהדרין ונסתלקה ממנו שכניה ממנו ומתו לו בניו, עד שהקב"ה מחל לו על אותו החטא. והודיע זאת לעולם רק אחר מותו. בנס שקרה בדלתות המקדש, שלא אפשרו להכניס את ארון הברית, אף ששלמה התפלל כ"ד רננות שיפתחו. עד ששלמה ביקש בזכות אביו, ואז הם נפתחו, וידעו כולם כי ה' מחל לו. דוד הסכים לברך, כי תפקידו של דוד היה, לתקן את הבריאה ובימות המשיח העולם יהיה מתוקן. ולכן המשיח מיוחס אליו ולא אל שאר הצדיקים שהיו במרוצת הדורות מזרע דוד לפניו. כי הוא בעיקר ממשיך את מעשי דוד.

הוא נועד לתקן את חטאי אדם הראשון! ושורשו היה בסדום, כי רות הסבתא של אביו היתה מזרע משפחת בנות לוט. ולכן הוא היה בעל תשובה - שעתידי המשיח מבניו, לתקן גם את סדום.

דבר חודש בחודשו - עלון 59 - חג השבועות יום מתן תורה ויום הולדת של דוד המלך אבי המשיח

החיים שלו העלה ברוח הקודש בספר התהלים ללמד דורות עולם כיצד יש לנהוג כעבד ה', ואיך להיות דבוק בה' בכל מצב.

תוכחת מגולה - רודפי היהדות בשם היהדות

ישנם בני אדם חכמים בעיניהם שעושים מעשים חמורים מאד, שיתכן ועליהן נאמר יהרג ואל יעבור, כדן שאסור לרצוח גם במחיר החיים וכל אדם שעלול להדביק את עצמו וכל שכן את האחרים הרי חלילה הוא כרודף!

כמה חסרי דעת העוברים על הוראות משרד הבריאות, בשם היהדות כמו תפילה בציבור ללא כיסוי פנים ובצפיפות. וכל שכן לעשות מדורות בלי"ג בעומר דבר שאין בו מצווה אלא רק מנהג שנהגו. ומי שאינו נוהר בדברים שמקובלים בחברה האנושית נאמר בו דרך ארץ קדמה לתורה. ויותר חריף אמרו (ויק"ר א' ט"ו): "כל תלמיד חכם שאין בו דעת נבלה, טובה הימנו". הדעת היא הבנה אנושית בסיסית, וכמו לשון התפילה "חננו מאתך דעה בינה והשכל", הדימוי לנבלה הוא זה: הנבלה מסריחה ונמאסת, בכל זאת הסירחון הוא נחוץ. כי הבורא ברא שכל נבילה חיידיקים תוקפים אותה וכך היא מתפוררת ומתחסלת. וכיוון שהחידקים האלה מסכנים את האוכל בא הבורא שתכונת הפעילות שלהם תיצור ריח רע מאד כדי שיתרחקו מהם. ועל ידי כך המאיסות שנוצרת היא חיובית. לא כך תלמיד חכם שנוהג שלא כשורה וממאס את עצמו וכל שכן אם ממאס את התורה שלמד הרי זה מחלל שם שמים שעל זה נאמר (אבות ד'): "אחד שוגג ואחד מזיד בחילול ה' נפרעים ממנו, ואין לזה כפרה אלא במיתה". ואם חלילה יגרמו התפרצות שתביא לסגר שיבטל תפילה או תורה הרי הם חוטאים ומחטיאים בצורה שכמעט אין לה דמיון בדורינו.

המכון להסרת מכשול איסור תולעים לזיכוי הרבים!
ניתן להזמין הרצאות מהרב שליט"א בעניין תולעים
ודרכי הטיפול בהם 054-841-6169

לעילוי נשמת מִיֶּשֶׁה בֶּן תַּמָּרָה ויצחק ת.נ.צ.ב.ה.

תרומות והקדשות: 058-325-8278, 052-718-9446

ספרי רבנו על המדף: 1. דוד מלך ישראל חי וקיים (חוברת), **2.** דבר בעתו וקבלת התורה, **3.** מגילת רות עם פרוש דבר ירושלים, **4.** קנין תורה, **5.** לימוד תורה לשמה.

להשיג את הספרים בחנות "יש כיסוי" [סריגת שוורץ], מלכי ישראל 1, ירושלים טל' 02-5383955

הודעה חשובה לבעלי פלאפון מפוקח: ניתן להתקשר למערכת בדוא"ל או בפלאפון ולקבל העלוניים לפלאפון.

להערות והארות, ולקבלת העלון במייל ולתגובות: אש"ל – איגוד שומעי לקחו של רבינו:

eeguds@gmail.com

אלה אסף וחיבר לעת זקנתו בספר מיוחד שיהיו מוכנים לצורך המתבודד – כל אדם יחזה בו, כל תפילה וכל תחינה כל הודיה וכל תהילה. על כל דבר ועל כל עניין, צעקה או תשועה, צרה או הרוחה. אשר יהיו ליחיד או לרבים, בתהלוכות העתיד ומסיבות הזמן הסוער על כל עוברי ים החיים בהמון משבריו ושאון גליו. גם יש בו סגולות יקרות ומטמוני מסתרים מסוד ה' ליראיו, תרופות לסמי חיים, ומפתחות לשערי שמים".

התהלים חוברו ברוח הקודש. ספר התהלים תופס מקום מרכזי אחרי החומש. חז"ל הדגישו שהוא חמשה ספרים כמו החומש. ושדוד פתח במה שמשה רבנו סיים. ('אשריך ישראל' - 'אשרי האיש') דבר זה, מדגיש את הקשר שביניהם. הרש"ר הירש מבאר, את תפקיד שני הספרים: החומש מלמד אותנו, כיצד להתייחס לטבע והבריאה, וכן דוד בתהלים פרק ק"ד, שם מתאר דוד את הבריאה באופן מיוחד, וכן בפרק ח', את האדם השולט על הבריאה. התורה מלמדת אותנו לראות את ה' בהיסטוריה. דוד עסק בכמה פרקים בתיאור הנהגת ה' עם עמו. התורה לימדה אותנו על תפקידנו לחנך את העולם. אברהם אב להמון גויים. עם ישראל מכונה בני בכורי, היינו הבן הבכור שתפקידו לעזור בחינוך שאר הבנים. ואמרו (תנחומא דברים): "לא נתנה תורה לישראל אלא כדי שיזכו בה לכל העולם".

ודוד המלך אמר: "הודו לה' קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו... ספרו בגויים כבודו... אמרו בגוים ה' מלך...! והוסיף הרש"ר הירש וכתב שהתהלים עצמם נאמרים בפי הכל גם בפי האומות, וז"ל: "אולם אין דוד מגביל את כוונת מזמוריו לחינוכם ולהתעלותם הרוחנית והמוסרית של דורות בני עמו בלבד, בבטחון מלא הוא מצפה לכך שמזמוריו ישפיעו על רוחו ונפשן של כל האומות, על עצמו ועל מזמוריו הוא מביט כעל משרתים ומתווכים של אותו העתיד המובטח, עתיד אשר בו ייכלו השקר והעוול מבני האדם ואשר על ידי חידוש האמונה בא-ל היחיד, ישובו שלטון האמת והמשפט והאהבה, ותבוא הישועה לארץ, זאת היא ההשפעה של המזמורים שדוד קיוה לה ואת תקוותו זו הביע במפורש, והיא מצאה את אישורה המפואר בהפצתם הפוריה של המזמורים האלה זה מאות בשנים, לא רק בכל חוגי עמו, שאצלו מהווים מזמורי התהלים עד היום את רוב בנינו ומנינו את ספר התפילות בבתי הכנסיות, אלא כמעט בין כל האומות הידועות לנו, זאת היא עדות נהדרת לרוח ה' ששרתה על המשורר בשעה ששר את השירים האלו בבטחון כזה מעבר לחוג היהודי והלאה הלא גם היום מזמורי התהלים משמשים לנפשות הדורשות את ה' דרך לעלות בהם אליו להתעלות ומביאים להם אור ונחמה כוח ומסירות נפש במעגלות חייהם עלי אדמות...".

עוד במהות התהלים:

פרקי התהלים מלאים הדרכה לאמונה לדוגמה (פרק קלט): "...אנה מפניך אברח..." ופרק קמ"ה: "פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון"! גם בעת מצוקה כאשר נראה שחלילה ה' מסתיר פנים ממנו, הוא בוטח בה'. דוד המלך מתוך מה שעבר עליו: סבל ועושר, כבוד והשפלה, אהוב על העם וגם נבגד מהם, על ידי שהלכו שולל אחר אבשלום ושבע בן בכרי. כישלון ותשובה, את כל ניסיון